

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 524/2025
03.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Слободан Драгутиновић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа Драган Бојанић, адвокат из ..., ВВ из ..., коју заступа Јован Челебић, адвокат из ... и ГГ из ..., коју заступа Горан Бзенић, адвокат из ..., ради утврђења права својине и по противтужби туженог ББ из ... против тужиоца АА из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1343/19 од 24.12.2019. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1343/19 од 24.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 812/17 од 09.11.2018. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени и то: ББ да тужиоцу врати на име дуга износ од 80.350 америчких долара, ВВ износ од 400 америчких долара, све са законском затезном каматом на ове износе од 18.04.2011. године до 25.12.2012. године, а од 26.12.2012. године до коначне исплате са каматом у висини по стопи Закона о затезној камати све у року од 15 дана од пријема отправке пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца да се утврди да је без правне важности уговор о купопродаји непокретности закључен 04.10.2010. године под Ов 4949/10 између ББ, као продавца и ГГ, као купца и то у делу који се односи на парцелу број .. КО ... са уделом од 222/2177 идеалног дела ове непокретности што би тужени ББ и ГГ били дужни да трпе, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да суд утврди да је тужилац власник кп. .. по култури њива треће класе површине 21,77 ари на мзв. ... по лн. бр. .. КО ..., што би тужени ББ и ГГ били дужни да признају и предају у државину непокретност тужиоцу и трпе да се тужилац укњижи као власник ове непокретности код надлежне СКН Параћин као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог ББ да се обавезе тужилац АА да му исплати износ од 31.126 евра у динарској противвредности са законском затезном каматом на овај износ

од дана подношења тужбе до коначне исплате, као неоснован. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1343/19 од 24.12.2019. године, укинута је пресуда Основног суда у Параћину П 812/17 од 09.11.2018. године у ставу првом, четвртом и петом изреке у односу на тужиоца АА и тужене ББ и ВВ и под тачком 1. одлучено да се одбија тужбени захтев тужиоца АА да се обавезу тужени ББ да му на име дуга врати износ од 80.350 америчких долара и тужена ВВ износ од 400 америчких долара, све са законском затезном каматом на ове износе од 18.04.2011. до 25.12.2012. године, а од 26.12.2012. године до коначне исплате са каматом у висини и по стопи по Закону о затезној камати. Под тачком 2. одбијен је противтужбени захтев туженог ББ да се обавезу тужилац АА да му плати износ од 31.126 евра у динарској противвредности са законском затезном каматом на овај износ од дана подношења тужбе до коначне исплате, као неоснован. Тачком 3. изреке обавезан је тужилац да туженој ВВ на име трошкова парничног поступка исплати износ од 619.300,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде, а тачком 4. одлучено је да тужилац АА и тужени ББ сами сnose своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима поступка.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда поступка из члана 374. став 1. у вези члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП. Битна повреда из одредбе члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП-а није разлог за изјављивање ревизије.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 14.08.2006. године у Параћину између тужиоца АА и туженог ББ закључен је уговор о пословно-техничкој сарадњи. Исти су били дугогодишњи пријатељи. Решили су да заједничким радом и средствима изграде пословни објекат на делу пута Параћин – Зајечар код села ... и то на парцелама по поседовном листу .. КО ... на којима је власник уговарач ББ укупне површине 51,70 ари. Према члану 2. уговора констатовано је да су уговарачи већ започели са радовима и обављени су радови на подизању бензинске пумпе и мотела са пратећим садржајима. Чланом 3. уговора ближе су регулисана права и обавезе па је предвиђено да уговарач АА финансира радове на изградњи бензинске пумпе и да ће до краја да финансира тај објекат, а да тужени ББ финансира мотел и остале радове. Објекти су смештени на кат. парц. .. КО По завршетку радова и добијању дозволе договорили су се да уговарачу АА припадне бензинска пумпа, док ће уговарач ББ остати власник остатка парцеле кп. .. и парцела кп. ..., .. и .. КО Чланом 4. уговора констатовано је да су сви радови на изградњи мотела са пратећим садржајем финансирани од уговарача ББ што му уговарач АА признаје. Чланом 5. уговора предвиђено је да ће своје власничке односе

уговарачи регулисати посебним правним послом, а чланом 6. уговора сагласно су се договорили да тужени ББ не може отуђивати пумпу као и део кат. парц. .. КО ... све док се не реши питање својинских односа како је то наведено у уговору. Уговор је оверен пред Општинским судом у Параћину под Ов 3410/06 од 14.08.2006. године. У току 2010. године тужени ББ као продавац закључио је уговор са купцем ГГ о купопродаји непокретности оверен код Основног суда у Параћину под Ов 4949/9 од 04.10.2010. године. Према члану 1. уговора констатовано је да кат. парц. .. и кп. .. имају укупну површину 43,47 ари те да тужени ББ продаје ГГ површину од 14,42 ара као и пословни објекат без бензинске пумпе и резервоара. Купопродајна цена је одређена на 900.000,00 динара. Тужилац наводи да је новац за градњу пумпе слао из Америке, а да је и туженој ВВ позајмио 400 америчких долара. Тужени ВВ и ББ су негирали тврдње тужиоца. Тужени ББ је истакао да је он финансирао све објекте и да се са тужиоцем договорио да му прода бензинску пумпу за 75.000 евра те да је тужилац АА њему исплатио део новца али је остало неисплаћено још 31.126 евра. Тужилац АА сматра да је тужени ББ изиграо његово поверење када је туженој ГГ продао објекат – мотел и део парцела на којима се налазе спорни објекти иако је између њих раније било друкчије договорено.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је, с обзиром да је тужилац повукао тужбу, према ББ и ГГ, а исти се нису сагласили са повлачењем, одбио тужбени захтев према тим туженима а одбио је и противтужбени захтев ББ да се обавезе тужилац да му исплати износ од 31.126 евра. Закључио је да тужени није доказао да је постојао договор о продаји бензинске пумпе тужиоцу за 75.000 евра те да тужени нема основ за потраживање за исплату тог износа. Такође закључио је да је тужилац доказао да је из Америке слао туженом ББ новац и да је ВВ позајмио 400 долара па је захтев тужиоца у том делу усвојио.

Другостепени суд није прихватио овакву правну аргументацију првостепеног суда налазећи да чињенично стање није правилно и потпуно утврђено па је отворио расправу и након свих изведених доказа закључио да су и тужбени захтев тужиоца и противтужбени захтев туженог неосновани. Наиме, другостепени суд закључује да АА није доказао да је тужиоцу слао новац за градњу бензинске пумпе. Документацију коју је доставио из Америке није била преведена на српски језик а тужилац није ни предложио извођење доказа како би се поуздано утврдило која су новчана средства од стране тужиоца према писменој документацији уплаћивана туженом ББ и у којој висини да би се евентуално на основу тога могло утврдити колико новца и за коју намену је тужилац дао сада туженом ББ. Терет доказивања тих чињеница био је на тужиоцу што тужилац није успео да докаже а није ни доказао да је туженој ВВ позајмио 400 америчких долара. Другостепени суд је закључио да ни тужени-противтужилац ББ није доказао да је његов захтев основан јер исти није предложио ниједан доказ на основу кога би се утврдило да је постојао договор око куповине предметне бензинске пумпе. Тужени-противтужилац се на главну расправу, када је требало да буде саслушан као парнична странка пред другостепеним судом, није појавио. Сходно томе, имајући у виду одредбу члана 231. ЗПП који прописује да је терет доказивања на странкама које износе одређене чињенице одбио и тужбени и противтужбени захтев.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је на утврђено чињенично стање правилно применио материјално право.

Према члану 231. став 1. ЗПП ако суд на основу изведених доказа (члан 8) не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу, о постојању чињенице примениће правила о терету доказивања. Према ставу 2. истог члана прописано је да странка која тврди да има неко право, сноси терет доказивања чињенице која је битна за настанак или остваривање права, ако законом није друкчије прописано. Правилно је од другостепеног суда закључено да ни тужилац ни тужени нису доказали чињенице на које су се позивали у току поступка у погледу својих навода из којих су покушали да остваре своје право. Наводима ревизије не доводи се у сумњу правилност побијане одлуке другостепеног суда. Наводи да је тужени ББ извршио поделу кат. парц. .. КО ... без сагласности тужиоца те да је део ове парцеле пренео ГГ нису од значаја имајући у виду садржину постављеног тужбеног захтева од тужиоца. Такође и наводи ревизије да тужени ББ није извршио ниједну обавезу из уговора о пословно-техничкој сарадњи који је закључен 14.08.2006. године нису од значаја за решење ове правне ствари а везано за постављене тужбене захтеве странака.

Правилна је одлука о трошковима поступка.

Имајући у виду изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић